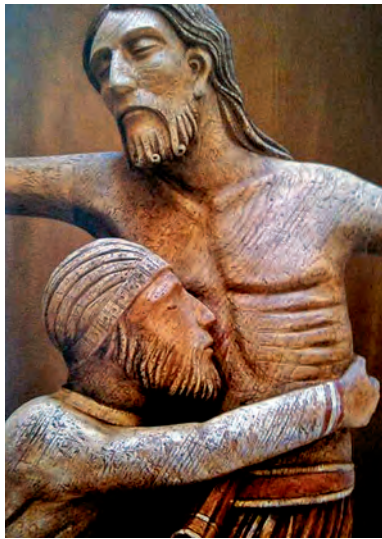

AJUDANT A VIURE

Un veí excepcional i sempre disponible

És una reflexió que m'he pogut fer moltes vegades i que m'agrada tornar-la a comunicar perquè ho considero una fortuna per a tothom que vulgui adonar-se'n.

La veritat és que viu des de fa molts d'anys entre nosaltres, i som molts els qui el tractem habitualment i mai no ens ha defraudat. A més, trobar-lo és molt fàcil perquè hi és sempre amb tota disponibilitat: acull, escolta i ho aclareix ben bé tot si procures viure obert al seus plantejaments.

De vegades, fins i tot t'ajuda a fer-te preguntes i et qüestiona. Això sí, sempre amb molt de respecte i delicadesa, amb una sensibilitat exquisida, mai forçant la llibertat de ningú. Tanmateix, en les qüestions fonamentals de la vida, tampoc no fa mai rebalxes, més bé jo diria que és exigent.

És particularment punyent quan es tracta de parlar de persones, sobretot si són fràgils, petites, pobres, marginades o en risc d'exclusió. I avui dia, que

tant es multipliquen aquestes situacions, si ho comentes o comparteixes amb ell ja no pots viure de la mateixa manera. Ell t'empeny a passar a l'acció fent alguna cosa per a ajudar a viure, també a promoure'n d'altres al teu voltant.

En altres temps emprava molt un gènere literari anomenat «paràboles» per a fer-se entendre però ara, no sé com s'ho fa, que sap arribar al cor si t'atenses a ell sense carota o sense cap presa de postura prèvia, et fa tocar fons i no tens més remei que fer-li cas. A més, amb ell no pots aparentar perquè «coneix» l'interior de cadascú.

Per què no proveu a passar una bona estona amb ell, sense presses, assossegadament i procurant fer silenci per fora i per dintre per a poder «escoltar-lo»? Us convido a fer aquesta experiència unes quantes vegades. Podreu fins i tot fer-li preguntes i demanar que us faci experimentar la seva amistat: he dit que és exigent però és també extremadament amorós, exageradament, fins a «donar la seva vida» pels altres. Hi ha hagut gent que, en altre temps, l'anomenaren «boig». Beneïda bogeria!

El seu nom és Jesús, el Crist (l'ungit del Pare Déu), qui —fa més de 2.000 anys— «morí i ressuscità per nosaltres» i ara, gloriós, acompanya la nostra caminada, la teva i la meva, la de tots, pels camins de la vida cap a la VIDA.

No ho dubteu, veniu a visitar-lo i a agrair-li que ens continuï fent l'honor de «ser a la nostra disposició» sempre. El trobareu en el Sagrari de l'església més propera a casa vostra i, de manera més «manifestada», ben al centre de la ciutat, a l'altar de l'església parroquial de Sant Pere, que és oberta per a l'adoració diürna en els dies de feina.

Jo li parlo a Ell dels vostres assumptes cada dia i us agrairia que també li encomanés el meu servei.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Missioners de la Fe

El DOMUND és la jornada dedicada especialment a conèixer, pregar i col·laborar, també econòmicament, amb la tasca evangelitzadora que realitzen els missioners i missioneres. Sacerdots, religiosos, religioses i laics són enviats per donar a conèixer la Bona Notícia arreu del món. Actualment hi ha uns 14.000 missioners sortits de l'Estat espanyol, dels quals 34 pertanyen a la diòcesi de Lleida. Els missioners anuncien l'Evangelí amb la seva paraula i amb la seva acció, posant al servei del altres el dons rebuts, endegant i acompanyant projectes educatius, sanitaris i de promoció social de les comunitats.

Aquestes persones necessiten el recolzament de la seva comunitat d'origen per dur a terme la tasca que realitzen: col·laborar en la construcció del Regne de Déu. Aquest recolzament es fa a través de la pregària, aportacions econòmiques, informació sobre la realitat missionera, a través dels materials oferts per les delegacions de missions, etc. Els donatius que els fidels aporten per la Jornada del DOMUND es recullen a la seu central de les OMP de l'Estat i s'envien als territoris de missió.

El perfil del missioner de la nostra diòcesi és: dona i religiosa que fa el seu servei a Llatinoamèrica, des de fa molts anys. La Delegació de Missions de Lleida us convida especialment a pregar durant el dia

d'avui pels nostres missioners i us anima a aprofundir en la dimensió missionera, tan individualment com comunitàriament. Per connectar amb la Delegació de Missions podeu fer-ho: per telèfon 973 590 715 (en horari de matins), per correu electrònic delegaciomissions@gmail.com, a través del nostre blog missionslleida.blogspot.com. Estem al Facebook i al Twitter.

Delegació de Missions
i OMP Lleida

Testimoni de la germana Maria Teresa Calzada Olona des d'Añatuya

Des de la Delegació diocesana de Missions de Lleida, compartim el testimoni de la germana Maria Teresa Calzada:

«La nostra tasca segueix volent ajudar a les persones, a que creixin per dintre i arribin a descobrir la seva dignitat. Estem construint una escola; en realitat ja funciona, però no teníem edifici propi. És per a adults i joves, a fi de capacitar-los professionalment. Intentem ajudar-los a ser per-

sones que sàpiguen viure amb la joia que ens dona ser fills de Déu i, així, poder aportar a la societat llavors de pau i amor. La veritat és que és obra de Déu, ja que s'està edificant amb l'ajuda generosa de molta gent que posen el seu petit gra de sorra, la seva petita llavor d'amor.

»M'encomano a les vostres pregàries.»

Gna. Maria Teresa Calzada,
Añatuya (Santiago del Estero)
Argentina

DELEGACIÓ DE MISSIONS

Curs: «l dius que jo també sóc missioner/a?»

—Organitzat per la Delegació de Missions i l'IREL. Col·laboren: Delegacions de Catequesi i Ensenyament.

—Del 23 d'octubre al 4 de desembre.

—Dimarts, a les 19 h, a l'IREL.

—Adreçat a: públic en general i educadors en especial.

—Diploma d'assistència i 2 ECTS.

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Prendimiento (Jesús detingut a Getsemani). Pintura de Goya (detall), Catedral de Toledo

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem». Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure, l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu». Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem». Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat». Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años. Lo que el Señor quiere prosperará por su mano.

Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

Aclamad, justos, al Señor, / que la palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 4,14-16)

Hermanos: Mantengamos la confesión de la fe, ya que tenemos un sumo sacerdote grande, que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo exactamente como nosotros, menos en el pecado. Por eso, acerquémonos con seguridad al trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia que nos auxilie oportunamente.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeu, Santiago y Juan, y le dijeron:

«Maestro, queremos que hagas lo que te vamos a pedir.» Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?» Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda.» Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿sois capaces de beber el cáliz que yo he de beber, o de bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?» Contestaron: «Lo somos.»

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y os bautizaréis con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlos; está ya reservado.»

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan. Jesús, reuniéndolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. Vosotros, nada de eso: el que quiera ser grande, sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido para que le sirvan, sino para servir y dar su vida en rescate por todos.»

COMENTARI

Valor fonamental del Regne

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setmana): Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21 ■ **dimarts** (□ Urgell): Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38 □ **dimecres**: Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48 ■ **dijous**: Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53 ■ **divendres**: Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59 ■ **dissabte**: Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9 ■ **diumenge** vinent, XXX de durant l'any (litúrgia hores: 2a setmana): Jr 31,7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52.

Hem anat veient en diferents episodis que la segona part de Marc (8,31-13,37) és una instrucció continuada als deixebles. Aquest esquema està centrat sobretot en les anomenades tres predicacions de la passió que Jesús fa en la primera part de la secció (8,31; 9,30-31; 10,32-34). Ara bé, aquestes tres fites de Marc estan marcades per la incomprensió dels deixebles, que no accepten o no acaben de comprendre el sentit dels anuncis de Jesús (8,32-33; 9,32; 10,35-37). I en tots tres casos, aquesta incomprensió dona peu a una ulterior instrucció de Jesús, no solament sobre la seva passió sinó també sobre el paper d'aquests anuncis en la vida dels deixebles que segueixen Jesús sense aca-

bar de copsar el sentit del seu seguiment.

El text d'avui se situa precisament a continuació de la tercera predicció de la passió per part de Jesús (Mc 10,32-34). Notem que aquesta situació del fragment encara fa més escandalosa la petició dels fills de Zebedeu. En efecte, Jaume i Joan no solament no han copsat l'ensenyament de Jesús sobre la passió, la mort i la resurrecció, sinó que continuen amb l'esquema d'un messianisme ingenu i fins i tot groller. I, per acabar d'arreglar-ho, demanen un tracte de favor en el regne messiànic.

Tot això contribueix a valorar la resposta de Jesús, que, aquest cop, els parla obertament del capgirament de valors del Regne respecte dels va-

lors imperants. Val la pena llegir a poc a poc la instrucció de Jesús, que comença amb una valoració —no exempta d'ironia— del que pensen els governants de les nacions. Els humans investits de poder abusen de la seva posició i sovint actuen en contra dels seus súbdits. Jesús subratlla que els qui vulguin ser primers han de ser servidors de tothom (tothom només ho diu Marc, cf. també 9,35). La clau d'aquest capteniment és Jesús, en tant que servent de Jahvè, que ha vingut no a ser servit sinó a servir, «perquè tots tinguin vida i en tinguin a desdir» (Jn 10,10). Això és el que vol dir «donar la vida com a preu de rescat per tots els homes» (Mc 10,45).

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

43. Jesús i els grecs

L'evangelista Joan narra que entre els pelegrins (a Jerusalem, per la festa de la Pasqua) també hi havia grecs, «els quals havien pujat per adorar en la festa» (Jn 12,20). Aquests grecs s'acostaren a «Felip de Betsaida de Galilea» amb el prec: «Senyor, volem veure Jesús» (12,21). En l'home de nom grec de la Galilea mig pagana hi veuen evidentment un mitjancer que els pugui obrir l'accés a Jesús.

L'evangeli ens narra a continuació que Felip en parla amb Andreu i que tots dos transmeten el prec a Jesús. Com és freqüent en l'evangeli de Joan, Jesús hi respon misteriosament i, de moment, d'una manera enigmàtica: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'Home és glorificat. En veritat us dic: si el gra de blat no cau a terra i mor, resta tot sol; però si mor, porta fruit abundós» (12,23s).

A la petició d'una trobada, Jesús hi contesta amb una profecia de la passió, en què interpreta la seva mort imminent com a *glorificació*, una glorificació que es manifesta en la gran fecunditat. Què significa això?

No és rellevant una trobada fugissera i externa entre Jesús i els grecs. Hi haurà una altra trobada que anirà molt més a fons. Sí, els grecs el *veuran*: vindrà a ells a través de la creu. Vindrà com un gra de blat mort i fructificarà entre ells. Veuran la seva *glòria*: en el Jesús crucificat trobaran el Déu veritable a la recerca del qual anaven en els seus mites i en la seva filosofia.

La universalitat de la qual parla la paraula d'Isaïes (56,7) se situa a la llum de la creu: des de la creu l'únic Déu es fa cognoscible als pobles; en el Fill coneixeran el Pare i així l'únic Déu que es va revelar en l'esbarzer ardent.

Joseph Ratzinger-Benet XVI

(Jesús de Natzaret, 2a part, Ed. Claret)

EVANGELIZAR

Testimonio de obras... y palabras

El prejuicio de una supuesta primera evangelización a base sólo del testimonio sin palabras debe ser revisado, a mi modo de ver, a la luz de

tres datos: antropológico, cultural y cristiano.

• Dato antropológico: en la transmisión de toda idea, mensaje, filosofía..., siempre se han aunado acción y palabra. ¿Cómo puede el cristianismo —religión de encarnación, y por tanto de gran componente antropológico— en su fase de primera difusión pretender limitarse a la sola acción prescindiendo de la palabra?

• Dato sociocultural: en la actualidad, debido a la multirreligiosidad, hay muchas más ofertas para saciar la posible sed de trascendencia. Ante esta gran variedad de ofertas, el cristianismo debe tener su propio discurso de primer contacto relativo al Dios de Jesucristo sobre el soporte del testimonio de amor y de fraternidad solidaria. El cristianismo ha de aprender a vivir y a *decirse* en un ambiente multirreligioso, sin complejos ni de superioridad ni de inferioridad.

• Dato cristiano: el cristianismo es la religión que cree en la autocomunicación de Dios a la humanidad a través de hechos y palabras (cf. DV 2): «Al principio ya existía la Palabra» (Jn 1,1). Pertenece a la dinámica genuina del cristianismo, su realización y su comunicación a través de la fuerza de la palabra íntimamente unida a la acción. La palabra tiene fuerza cuando va acompañada de las obras.

Xavier Morlans

(El primer anuncio.

El eslabón perdido.

Ed. PPC, Madrid 2009)

Canonización de la catalana Carme Sallés

Carme Sallés

En este domingo del DOMUND, el Papa preside la canonización de siete cristianos que dieron su vida por anunciar el Evangelio.

—Carme Sallés i Barengueras (Vic 1848 - Madrid 1911), religiosa y fundadora. Forma parte de la galería de vicenses ilustres. Gran defensora de la promoción social de la mujer. En 1892, en Burgos, fundó la Congregación de Religiosas Concepcionistas de la Enseñanza (más información: www.barcelona.concepcionistas.es).

—Maria Anna Cope, conocida como la madre Mariana de Molokai, nacida en Alemania en 1838 y emigrada a EE.UU., donde ingresó en las Hermanas de la Tercera Orden de San Francisco. Tras la muerte de san Damián de Molokai, estuvo al servicio de los leprosos durante 30 años en Molokai (Islas Hawái).

—Caterina Tekakwitha, la primera santa *piel roja*. Nació en EE.UU. Perseguida por su fe, huyó a la Misión de San Francisco, en Canadá, donde fue catequista y trabajó al servicio de ancianos y enfermos. Murió en 1680.

—Jacques Berthieu, jesuita y mártir, nacido en Francia en 1838. Su actividad apostólica se centró en la isla de Madagascar, donde llegó a los 37 años y fue misionero hasta su muerte en 1896.

—Pedro Calungsod, filipino de nacimiento, frecuentó desde pequeño las misiones jesuitas, en las que fue catequista. Acompañó a los misioneros a las Islas Marianas. Fue asesinado a flechazos.

—Giovanni Battista Piamarta, nacido en Brescia (Italia) en 1841. Sacerdote diocesano, trabajó en favor de la educación de los niños huérfanos o de familias pobres. Fundó las congregaciones de la Santa Familia de Nazaret y las Humildes Servidoras del Señor.

—Anna Schäffer nació en Alemania en 1882. Quería ser misionera, pero sufrió un accidente de trabajo y quedó postrada en cama a los 21 años para el resto de su vida. Vivió la misión desde su situación de enferma.

Mn. Jordi Piquer

SANTORAL

21. ✠ Diumenge XXIX de durant l'any.

Mare de Déu de la Bonanova; santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. Dilluns. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Ossa; beat Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. Dimarts. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. Dimecres. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent 1807 - Fontfreda 1870), arquebisbe de

Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.

25. Dijous. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. Divendres. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; St. Rústic, bisbe de Narbona; St. Viril, abat de Leyre (Navarra); St. Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. Dissabte. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

ENTREVISTA

ELSÀ ANTÓN

Set espiritual

A l'Elsa Antón, que és llicenciada en ciències econòmiques i empresarials, se li va «desvetllar una set espiritual» que la va portar a una «incansable recerca», durant la qual va aprofundir «per diversos camins durant molts anys, però sense trobar cap opció de qualitat». Gràcies a la recomanació d'un sacerdot amic de la família va descobrir la possibilitat d'estudiar ciències religioses a l'ISCREB, i recentment ja ha acabat la diplomatura. L'Elsa és mare de família i col·labora amb el Grup de Treball Estable de les Religions (GTER).

Com ha evolucionat la seva fe, arran de l'entrada a l'ISCREB?

Ara compto amb uns fonaments teòrics molt clars que m'ajuden a donar raó d'aspectes del cristianisme que no entenia o que, simplement, ignorava. En l'aspecte concret de la fe m'ha ajudat molt l'aprenentatge d'assignatures com Sapiencials, Pentateuc, Judaisme, Sinòptics i, sobretot, Hermenèutica i Exegesi bíblica. Gràcies a aquest aprenentatge he trobat respostes que em donen un nord clar i em fan veure la validesa de l'opció d'intentar viure en coherència amb la fe cristiana.

Ara està cursant el màster en diàleg interreligiós...

Sí. El diàleg interreligiós m'està ajudant a aprofundir en el coneixement de les grans religions: cristianisme, judaisme, islam, hinduisme i budisme. Amb la globalització del món actual és necessari passar d'una tolerància a una comprensió genuïna entre les diferents religions. Sí volem viure amb harmonia i pau, això no és una opció sinó una necessitat. De fet, la majoria de vegades les causes de l'odi i del ressentiment són el desconeixement i la ignorància mútues. Les diferents religions necessiten membres valents i lúcids que sàpiguen escrutar sàviament els signes dels temps i actuar en conseqüència.

Caldria fer un reciclatge teològic periòdicament?

La religió hauria de ser dinàmica, evolucionar paral·lelament a la societat. L'immobilisme desemboca en capteniments fora de la realitat del context social actual. Per poder avançar, els creients ens hem de reciclar, hem d'estudiar, evolucionar, prendre contacte amb noves tendències i propostes, tenir veu pròpia i estar informats per poder opinar. La *Gaudium et Spes* és clara quan parla d'escrutar els signes dels temps en les preguntes que planteja el món actual.

Òscar Bardaji i Martí

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Parlàvem de com la malaltia ens posa en situació, molts cops, de «resoldre» aspectes pendents, i entre ells, la gran importància del perdó.

Aquesta importància no és sols per a un mateix, sinó que el fet de mantenir ferides obertes greus s'hereta, té una transmissió intergeneracional: les ferides internes no resoltes es perpetuen d'una generació a l'altra.

La ferida rebuda passa als descendents si no està ben resolta i dura diverses generacions, fins i tot segles. Tenim exemples en la història: de la Guerra Civil d'Estats Units queden ferides obertes, després de 160 anys, i la Guerra Civil espanyola encara provoca dolor. Hi ha exemples en la literatura: greuges entre famílies es perpetuen durant generacions, oblidant, alguns cops, el motiu inicial de l'enfrontament.

El sol fet que la generació, en la que s'ha provocat la ferida, hagi mort no assegura que el dany hagi desaparegut. L'ofensa es perpetua. El perdó pot trencar un cercle viciós de violència sense fi. No hi ha pau exterior sense pau interior.

De l'ull per ull, tan humà i tan real, al «no us hi torneu contra el qui us fa mal; si algú et pega a la galta dreta, para-li l'altra» (Mt 5,39). Com deia Benet XVI, no es tracta de rendir-se davant del mal, sinó respondre-hi amb el bé, trencant la cadena de violència com a única forma de superar-la.

Montse Esquerda

Jornades de Portes Obertes de la Germandat del Rocío i la Confraria del Crist de l'Agonia

Han finalitzat amb èxit, a la parròquia de Sant Martí, les jornades de portes obertes que ha programat la Germandat del Rocío i la Confraria del Crist de l'Agonia. Celebrades amb motiu de l'obertura del Centre Històric de Lleida, han servit per exposar els estris de l'enti-

tat. Ha destacat la recreació en miniatura dels diferents Misteris de la Setmana Santa de Sevilla, així com el Seguici de la Centúria Romana de la Sentència de la Germandat de la Macarena, que està format per més de 500 peces.

Crònica: «Romiatge Verges de la Ribagorça»

El dissabte 22 de setembre, un cop més, els dos marges del Noguera Ribagorçana s'han vist animats per un «romiatge» especial. Les «imatges de les Verges» s'han trobat en una gran festa mariana que, en la present ocasió, ha tingut lloc a Castejón de Sos. S'hi han reunit «VINT-I-CINC» IMATGES DE MARIA, DE MOLTS LLOCS D'OSCA I DE LLEIDA, acompanyades d'un nombre grup de devots. Al final del matí, s'ha celebrat una Eucaristia presidida pel bisbe de Barbastro-Montsó, Mons. Alfonso Milián Sorribas, i concelebrada per més de vint sacerdots. Havent dinat, el romiatge ha finalitzat amb un acte cultural i lúdic.

Una jove de la Diòcesi fa un pas més en la seva vida

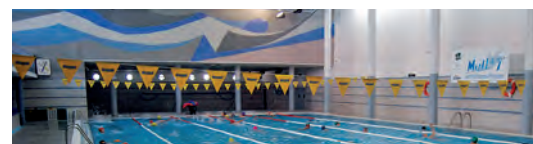

Ester Sanz, una jove metgessa lleidatana, militant del Moviment de Professionals cristians, ha donat un pas nou en la seva vida. Des del mes de setembre viu en comunitat amb tres religioses de la Congregació de Jesuitines, residents a Alcarràs des de fa quatre anys. Durant aquesta etapa, la jove lleidatana continuarà exercint la seva feina de metgessa de família en un CAP de Lleida. Integrada en la comunitat de religioses, col·laborarà en les activitats que aquestes duen a terme a la parròquia del mateix poble. Aquest temps, anomenat «Vine i veuràs» per moltes congregacions religioses, és una etapa per ajudar a que les joves candidates discernixin si aquesta és la vocació a la que Déu les crida. Felicitem a l'Ester i donem gràcies a Déu per la seva acció en ella!

AGENDA

- **Diumenge 21 d'octubre:**
 - Simposi Marià, del 19 al 21, a l'Acadèmia Mariana
 - Jornada Mundial per l'Evangelització dels Pobles (Dia del Domund)
 - III Congrés d'Hospitalitats Catalanes (del 20 al 21). Organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes
 - Setmana d'animació missionera (del 21 al 28)
- **Dilluns 22 d'octubre:**
 - Setmana d'animació missionera (del 21 al 28)
- **Dimarts 23 d'octubre:**
 - Setmana d'animació missionera (del 21 al 28)
 - A les 19.45 h, primer curs Alpha a la Diòcesi de Lleida a l'Acadèmia Mariana
- **Dimecres 24 d'octubre:**
 - Setmana d'animació missionera (del 21 al 28)
 - A les 20 h, Eucaristia als Claretians (Festa de Sant Antoni M. Claret)
- **Dijous 25 d'octubre:**
 - Setmana d'animació missionera (del 21 al 28)
 - A les 9 h, trobada del Consell Presbiteral al Pont de Suert
- **Divendres 26 d'octubre:**
 - A les 11.30 h, reunió de mossens joves de la Diòcesi
 - Setmana d'animació missionera (del 21 al 28)
- **Dissabte 27 d'octubre:**
 - Setmana d'animació missionera (del 21 al 28)
 - Beatificacions de màrtirs espanyols

Per a tenir cura de la salut: piscina del Col·legi Episcopal

La piscina del Col·legi Episcopal vol afavorir la pràctica de l'activitat aquàtica amb unes propostes força interessants per a totes les edats. A partir del mes d'octubre podeu gaudir de:

1. Activitats de natació infantil de **3 mesos a 16 anys**.
2. Activitats **per a adults i gent gran**: natació, aquagym, aquatono, aquapilates, aquarelax, natació terapèutica, natació per a embarassades, condició física aquàtica, aquatló i entrenaments personals.
3. Programa **edat d'or**: a partir de 60 anys.

Per a més informació: http://www.cepiscopal.org/piscina/03_calendari_activitats.php / cepiscopal@cepiscopal.org / Tel. 973 263 100.

AYUDANDO A VIVIR

Un vecino excepcional y siempre disponible

Es una reflexión que me he hecho muchas veces y que quiero volver a comunicar porque lo considero una fortuna para cualquiera que quiera darse cuenta.

La verdad es que vive desde hace muchos años entre nosotros y somos muchos los que lo tratamos habitualmente y nunca nos ha defraudado. Además, encontrarlo es muy fácil porque está siempre totalmente disponible: acoge, escucha y lo aclara muy bien todo si procuras vivir abierto a sus planteamientos.

A veces, incluso te ayuda a hacerte preguntas y te cuestiona. Eso sí, siempre con mucho respeto y delicadeza, con una sensibilidad exquisita, nunca forzando la libertad de nadie. Sin embargo, en las cuestiones fundamentales de la vida, tampoco nunca hace rebajas, más bien yo diría que es exigente.

Es particularmente exigente cuando se trata de hablar de personas, sobre todo si son frágiles, pequeñas, pobres, marginadas o en riesgo de exclusión. Y hoy

día, que tanto se multiplican estas situaciones, si lo comentas o compartes con él ya no puedes vivir de la misma manera. Él nos empuja a pasar a la acción, a promoverlas a nuestro alrededor, ayudando a vivir.

En otros tiempos empleaba mucho un género literario llamado «parábolas» para hacerse entender pero ahora, no sé cómo lo hace, que sabe llegar al corazón si te acercas a él sin careta o sin ninguna toma de postura previa. Te hace tocar fondo y no tienes más remedio que hacerle caso. Además, con él no puedes aparentar, porque «conoce» el interior de cada uno.

¿Por qué no probáis pasar un buen rato con él, sin prisas, sosegadamente, y procurando hacer silencio por fuera y por dentro para poder «escucharlo»? Os invito a hacer esta experiencia varias veces. Podréis incluso hacerle preguntas y pedir que os haga experimentar su amistad: he dicho que es exigente, pero es también extremadamente amoroso, exageradamente, hasta «dar su vida» por los demás. Ha habido gen-

te que, en otro tiempo, le llamaron «loco». ¡Bendita locura!

Su nombre es Jesús, Cristo (el ungido de Dios Padre), quien —hace más de 2.000 años— «murió y resucitó por nosotros» y ahora, glorioso, acompaña nuestro caminar, el tuyo y el mío, el de todos, por los caminos de la vida hacia la VIDA.

No lo dudéis, id a visitarlo y a agradecerle que nos siga haciendo el honor de «estar a nuestra disposición» siempre. Lo encontraréis en el Sagrario de la iglesia más cercana a vuestra casa y, de manera más «manifiesta», en pleno centro de la ciudad, en el altar de la iglesia parroquial de San Pedro, que está abierta para la adoración diurna los días laborables.

Yo le hablo a Él, cada día, de vuestros asuntos y os agradecería que también le encomendéis mi servicio.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737